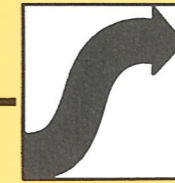

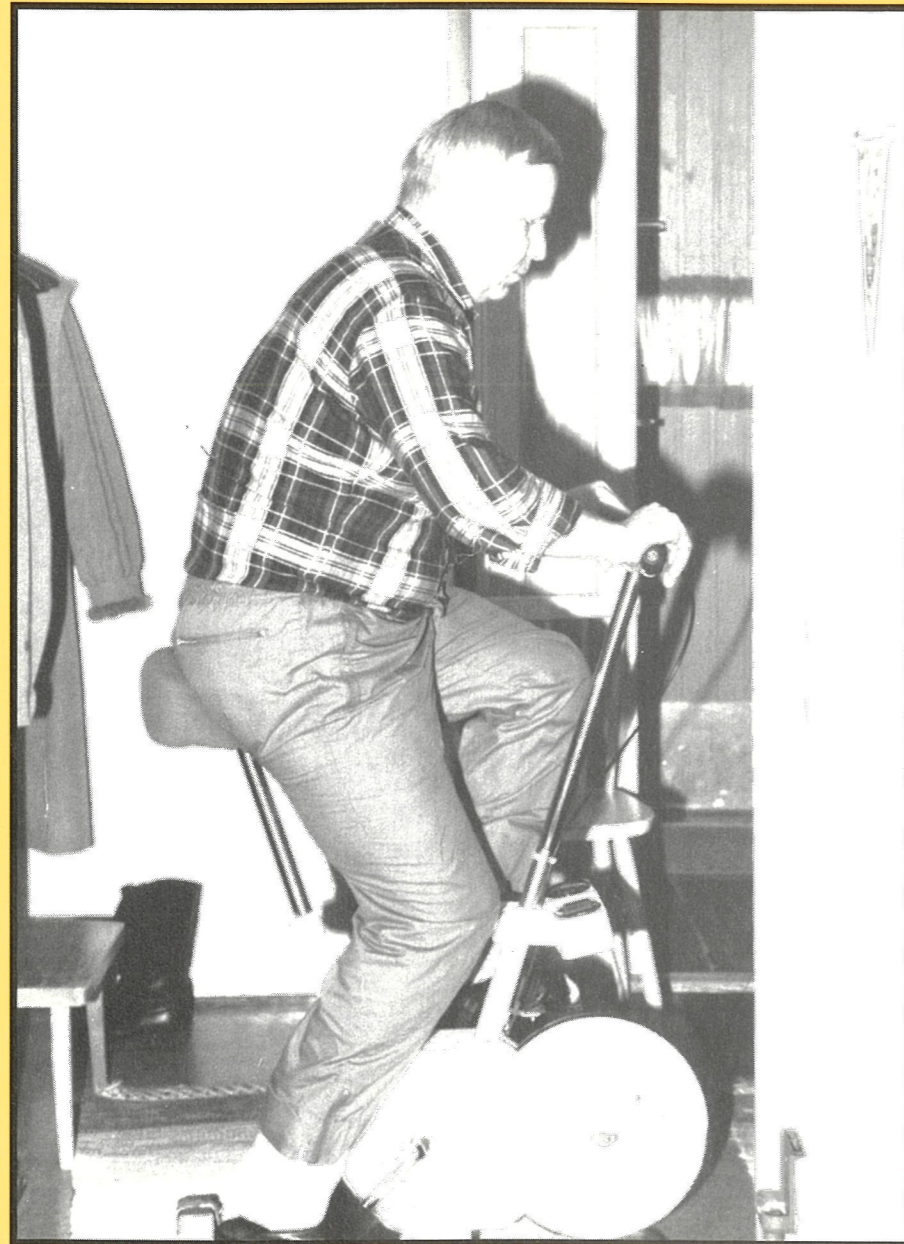

TUNTOSARVI

Selkolehti

huhtikuu 4/1991

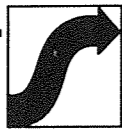
*Oiva Maksimainen ja kuntopyörä.
Lisää Oivasta sivulla 13.*

Terveisiä Moskovasta!

*Vasemmalta Elina Lehtinen, Riitta Lahtinen,
Pirkko Virtanen, Risto Manninen ja Leena Turunen*

Huhtikuu n:o 4/1991
17. vuosikerta

Julkaisija

Suomen Kuurosokeat ry
Ilmestyy 11 kertaa vuodessa
iso- ja pistekirjoituksella
sekä äänikasettina.

Päätoimittaja

Leena Turunen

Toimittaja

Raili Karisaari

Toimitus, tilaukset ja osoitteenmuutokset

Mäkelänkatu 52 A
00510 Helsinki
Puhelin: 90-39604 677

Painopaikka

Vammalan Kirjapaino Oy
PI 92
38201 Vammala

Tilaushinta

Kuurosokeille lehti on maksuton.
Muut: 150 mk/12 kk

Sisällys

Kevätkokous lähestyy	2
Kuopioon — kevätkokoukseen	4
Johannes oli vanhin kuurosokea ..	6
Ystävänäpäivänä Tampeteen palvelu- lolla	8
Pikajunalla Moskovaan	10
Oiva Maksimainen:	
Kuntopyörällä minä poljen	13
Pakkaspäivän parturiretki	14
Pikku tapahtumia elämäni varrelta ..	15

Seuraava lehti ilmestyy 17.5.1991

Kevätkokous lähestyy

- Miksi kokoonnumme yhteen?
- Miksi yhdistys on olemassa?
- Mitä itse voin tehdä yhdistyksessä?

Mitkä ovat ne keinot, joita yksityinen jäsen voi käyttää? Miten omia mielipiteitä saa toisten tietoon ja mihin ne voivat johtaa?

Jokaisella yhdistyksellä on säännöt. Säännöissä sanotaan, mitä yhdistys tekee. Millaisia asioita se pyrkii toteuttamaan. Säännöissä on määrätty, mitä tehtäviä yhdistyksen hallituksella on.

Siellä myös mainitaan, miten hallitus asioista päättää. Säännöissä kerrotaan yhdistykseen liittymisestä ja eroamisesta. Siellä kerrotaan myös jäsenen mahdollisuuksista saada asiat eteenpäin.

Yksityisen jäsenen on otettava huomioon yhdistyksen säännöt. Hallituksen on noudatettava yhdistyslakia ja muita määräyksiä. Hallitus on velvollinen hoitamaan yhdistyksen tehtäviä sääntöjen määräämällä tavalla. On katsottava kaikkien jäsenten etua. Hallituksen on huolehdittava, etteivät tehdyt päätökset aiheuta vahinkoa jäsenille — yhdistykselle.

Meidän yhdistyksessämme on hyvin erilaisia ihmisiä. Heillä on erilaiset tarpeet. On selvää, ettei yksityinen jäsen ole perillä muiden tarpeista. Meillä on myös jäseniä, jotka eivät voi osallistua yhdistyksen kokouksiin. Heidänkin etua on valvottava.

Yhdistyksen pitää toimia etujärjestönä kuurosokeille, parantaa elämänoloja ja toiminta-edellytyksiä, avustaa viranomaisia ja levittää tietoa kuurosokeista ja heidän tarpeistaan. Lisäksi on kirjattu, miten yhdistys toteuttaa toiminta-ajatuksensa — tarkoituksensa.

Yksityisellä jäsenellä on mahdollisuus tuoda ajatuksensa esille monella tavalla ja monissa yhteyksissä. Työntekijät panevat asioita korvan taakse, pyrkivät ottamaan toiveet huomioon.

Valtakunnallisena järjestönä toimintamme on laajaa ja vastuullista. Yksityinen jäsen ei voi toimia miten tahansa, vaan on vastuussa niistäkin, joiden etua asia koskee.

Hallitus ei edusta vain itseään tai yksityistä jäsentä. Hallitus on vastuussa toimistaan kaikille. Sen työstä riippuu, toteutuuko yhdistyksen tarkoitus säännöissä sanotulla tavalla.

*Tervetuloa kevätkokoukseen
Rauhalahteen!*

Pirkko Virtanen

Kuopioon — kevät- kokoukseen

Yhdistyksen kevätkokous on aivan pian. Kokouksessa tehdään tärkeitä päätöksiä, mutta kokoukselle varattu aika on melko lyhyt. Siksi on tärkeää, että kokoukseen valmistaudutaan huolellisesti. Aikaa pitäisi riittää vielä yhteiselle keskustelulle ja ystävien tapaamiselle.

Keskustoimisto aloittaa kokouksen valmistelun jo puoli vuotta aikaisemmin, jolloin varataan tilat kokoontumista varten.

— Ei ole mikään pikku juttu järjestää kokous-viikonloppua yli sadan hengen ryhmälle. Siksi on tärkeää, että jokainen kokoukseen tulija ilmoittautuu määräaikaan mennessä.

— Täytä ilmoittautumislomake huolellisesti. Kerro ilmoittautumisen yhteydessä erityistarpeitasi: allergia-huoneesta, erikoisruokavaliosta tai että tarvitset apuvälineitä kokouksen seuraamiseen.

Tutustu kokousaineistoon jo kotona

Kokousaineiston lukeminen kokouksessa vie paljon aikaa ja asioiden varsinaisen käsittely hidastuu.

Kokousaineisto lähetetään osanottajille hyvissä ajoin ennen kokousta. Siihen on parasta tutustua huolellisesti jo kotona. Muista, että voit pyytää tulkin avuksesi kokouspapereiden tutkimiseen. Jos sinulla on joitakin asioita, joista haluat puhua, merkitse ne muistiin. Silloin ne on helppo ottaa kokouksessa esille.

Kokouskäytäntö

Kokousasioiden käsittelyjärjestys selviää esityslistasta. Yhdistyslaki ja yhdistyksen säännöt määräävät, mitä asioita kevät- ja syyskokouksessa käsitellään.

Kokous alkaa yhdistyksen puheenjohtajan avauspuheella, jonka jälkeen pidetään nimenhuuto. Sen jälkeen todetaan, että kokous on kutsuttu koolle yhdistyksen sääntöjen mukaisesti.

Seuraavaksi valitaan kokoukselle puheenjohtaja. Valituksi tullut kiittää osanottajia saamastaan luottamuksesta ja ryhtyy johtamaan kokousta.

Sitten ovat vuorossa sihteerin, pöytäkirjan tarkastajien ja ääntenlaskijoiden valinnat. Esityslistan hyväksymisen jälkeen alkaa varsinaisten kokousasioiden käsittely.

Puheenvuorot

Kokouksen osanottajat päättävät asioista ja mielipiteiden vaihto tapahtuu keskustellen. Osallistujia pyytää puheenvuoron ja saa esittää mielipiteensä asiasta.

Puheenvuoron pitää koskea käsiteltävää asiaa. Kokouksen puheenjohtajan on huomautettava, jos puheenvuoro poikkeaa käsiteltävästä asiasta. Useimmat kuurosokeat seuraavat kokouksen kulkua tulkin avulla. Siksi on tärkeää, että puheenvuorot ovat lyhyitä ja selkeitä — selkokieliä.

Mieti jo kotona tutkiessasi aineistoa, mihin asioihin haluat puuttua ja kirjoita ne muistiin. Älä arkaile pyytää puheenvuoroa, jos sinulla on oma näkemyksesi tai ehdotuksesi.

— Ja muista: vain käsiteltävää asiaa koskevat puheenvuorot esitetään kokouksessa. Vapaalle keskustelulle on varattu toinen aika.

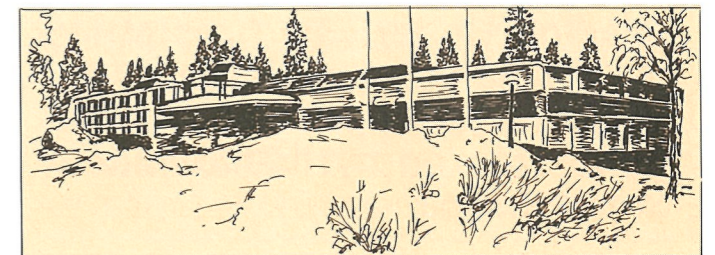
Äänestäminen

Asia päätetään äänestämällä silloin, kun päätösehdotuksia on useita. Äänestys suoritetaan usein henkilövalintojen kohdalla. Ennen äänestystä käydään keskustelu jossa nimetään ehdokkaat ja perustellaan ehdotuksia.

Aikaa ystäville

Hotelli Rauhalampi Kuopiossa on jo monelle tuttu. Jos suinkin voit, järjestä matkasi niin, että olet paikalla jo muutamaa tuntia ennen kokouksen alkua. Silloin sinulla jää aikaa tervehtiä ystäviä. Kokouksen ei tarvitse odotella Matti-myöhäisiä, etkä jää pois nimenhuudosta (= läsnäolevien toteaminen).

Kun tärkeät kevätkokous-asiat on saatu päätökseen hyvissä ajoin, jää enemmän aikaa vapaalle keskustelulle. Aikaa jää myös ystäville, kun taas ollaan yhdessä. ■ -RK

Johannes oli Suomen vanhin kuurosokea

Suomen vanhin kuurosokea, Johannes Granforss kuoli maaliskuun 17. päivänä. Ensi vuoden helmikuussa hän olisi täyttänyt 100 vuotta. Viimeiset elinpäivänsä Johannes vietti Närpiön terveyskeskuksen vuode-osastolla.

Helmikuun 7. päivänä Johannes vietti sairaalassa 99. syntymäpäiväänsä. Aluesihteri Inga Lassfolk-Herler kävi haastattelemassa häntä sairaalassa. — Juttu, jonka piti olla syntymäpäiväjuttu, on nyt tässä muistokirjoituksena.

— Johannes syntyi vuonna 1892 — siis 1800-luvulla. Hän oli syntymästään asti kuuro. Näkö häneltä meni 71-vuotiaana. Johannes oli maanviljelijä siihen asti, kun hän sokeutui.

Mutta puita hän pilkkoi siihen asti, kunnes sähköliesi tuotiin taloon. Siitä on aikaa noin 7 vuotta. »Kyllä puu-hella paras on», tuumi Johannes, vaikka hän viime vuosina käytti hellaa vain papereiden polttamiseen.

Laki kielsi hankkimasta lapsia

Johannes ja Matilda menivät naimisiin vuonna 1937. Silloin oli voimassa laki, joka kielsi »kuuromykkiä» hankkimasta lapsia.

Pappi uhkaili jopa vankeustuomiolla. Johannesta harmitti, että he Matildan kanssa eivät voineet hankkia lapsia. — Tänä päivänä kuurot voivat hankkia lapsia ihan kuten kuulevatkin, Johannes tuumi.

Matilda kuoli 1975 ja Johannes jäi yksin taloonsa. Johanneksen talo on rakennettu 1930-luvulla. Taloa ei ole maalattu ja se on harmaantunut iän mukana. Mutta talossa oli lämmin ilmapiiri ja sen tunsu heti, kun astui ovesta sisään.

Johannes suhtautui myönteisesti elämään

Johanneksen kanssa oli mukava jutella. Johannes laski leikkiä ja nauroi; hänellä oli huumorintaju. Hän oli myös tiedonhaluinen. Hän halusi tietää, mitä maailmassa, kotimaassa ja kotikunnassa tapahtui.

— Ja Johannekselle kerrottiin. Päivittäin hänellä kävi kotiavustaja, joka viitto ja sormitti. Hänellä kävi myös sukulaisia ja ystäviä, jotka kertoivat tapahtumista.

Johannes oli positiivinen ihminen. Hän oli mukautunut siihen, että oli kuurosokea. »Se on Jumalan tahto», hän sanoi. Hän ei antanut asioiden turhaan painaa mieltään.

Syntymäpäivä sairaalassa

Haastattelun aikoihin Johannes oli ollut sairaalassa jo jonkin aikaa. Hän oli jo hyvää vauhtia toipumassa ja toivoi, että hän pian pääsisi omaan kotiin.

Syntymäpäivänä kävin tervehtimässä Johannesta yhdessä hänen siskontyttärensä Annin kanssa, joka on myös kuurosokea. Sairaala tarjosi syntymäpäivän kunniaksi kahvit ja leivokset. — Johannekselle tilaisuus oli mieleinen. — Eihän sitä joka päivä näin juhlista, Johannes tuumasi. ■ Inga Lassfolk-Herler

Kuuron kevätlaulu

Onhan kaunista katsella,
kun silmut on lehtipuissa!
Miksipä tarvitsis' kuullakaan
peipposta illansuussa?

Voinhan nauttia tuoksuista,
ja katseeni taivaalle kääntää!
Jospa mä katsoisin pilviä,
ja näkisin kurkiauran!
Siitäkin varmasti piristyn,
ja ilosta pian nauran.

Voinhan vieläkin tuntea,
miten aurinko lämpöä loistaa!
Ja kauniita muistoja mielessään
voi jokainen meistäkin toistaa!
Ja murheisen mielenkin piristää,
voi naurulla iloisella!
Onhan se sentään jotakin vielä:
näkevä — tunteva olla!

Hilkka Nieminen

Pallon heittoa palvelutalon pihalla. Kylmä vähän nipisteli poskipäitä.

Tässä leikitään »Kuti, kuti-laulua».

Ystävänä Tampereen palvelutalolla

Palvelutalon ystäväpäivä on iloinen talvijuhla, oikea talven suurtaipaus. Sen suunnittelusta vastasi koko talon väki, päävas-
taajana Pentti Pietiläinen.

Aamulla aikaisin lähdettiin joukolla pulkkamäkeen. Ohjelma jatkui talon pihalla, jossa oli erilaisia pelejä, heitettiin palloa ja liikuttiin monin tavoin.

Lounaan jälkeen ohjelma jatkui sisätiloissa. Hanuri soi ja väki tanssi. Välillä leikittiin yhteisleikkejä, tanssittiin joukolla letkajenkkaa. Letkajenkassa oli kaikkien oltava mukana.

Ohjelman vetäjinä olivat Terveydenhuolto-oppilaitoksen oppilaat. Ja kaikilla oli mukavaa.

— Asukkaista noin puolet oli innokkaasti mukana. Mutta kaikki eivät halua tulla. Ja hyvä näin. Ne tulevat, jotka tahtovat tulla, sanoo Pentti.

Ystävän kortteja

Tanssin loppuksi kaikille osallistujille annettiin ystäväpäivän kortit, joihin oli kirjoitettu erilaisia hauskoja runoja. Näitä runoja voit käyttää muulloinkin, kun onnittelet ystävääsi. Tässä muutamia runoja:

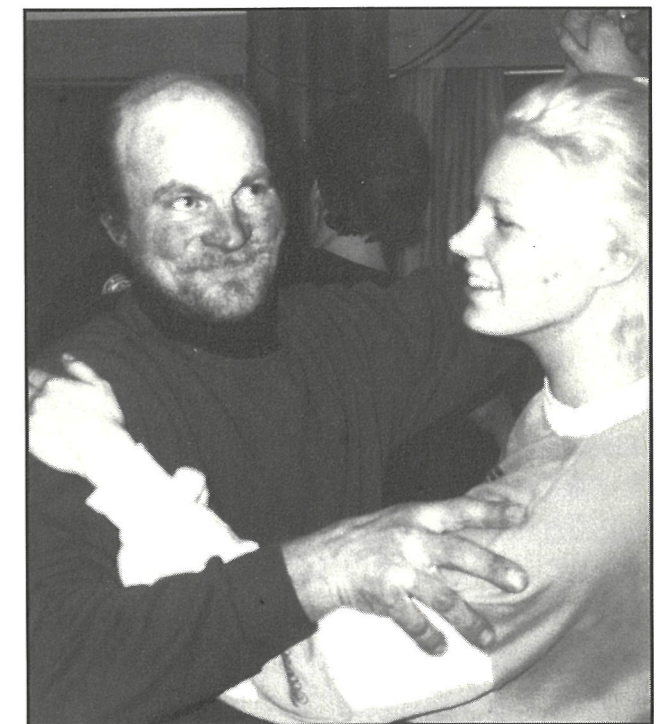
»Ystävä armain, olet Sinä parhain.»

»Kolme sanaa Sinulle, ole ystävä minulle.»

»Kolme sanaa Sinulle, keitätkö kahvit minulle.»

»Kukkia siellä, kukkia täällä. Antti se kulkee kukkien päällä. ■

-LT

Matti Anttila vietti lomaa Palvelutalossa ja sanoi tykkävänsä kovasti.

Pikajunalla Moskovaan

Junamatka Moskovaan kestää 15 tuntia. Junan nimi on Tolstoi ja sen vaunut ovat vihreitä. Kun kappuat junaan, tuntuu kuin astuisit toiseen maailmaan.

Ensimmäinen yllätys. Hyttikaveriksi voi sattua kuka tahansa. Hytit on jaettu nimien mukaan. Suomalainen nainen ei ymmärrä yhtään mitään, kun yhtäkkiä samaan pieneen hyttiin tunkee venäläinen mies.

»Maassa maan tavalla». Ei siis kannata valittaa. Ystävällinen junapalvelija tulee kysymään, haluammeko juoda teetä. Se on venäläinen tapa. Venäläiset juovat paljon teetä, venäjäksi tsai.

Ystävyyttä yli rajan

Oli meidän vuoromme matkustaa Moskovaan. Vanhat tutut olivat vastassa Moskovan asemalla.

He olivat meidän vierainamme vuosi sitten. Mukava jälleennäkeminen, halauksia ja suukkoja. Olimme »sinut» alusta saakka. Venäläinen ei sinuttele vierasta, kuten meillä Suomessa tehdään. Vain hyvät ystävät ovat sinuja.

Isäntäväkemme Sergei ja Elvira olivat järjestäneet tiiviin ohjelman. Ryhmämme johtaja, Pirkko, oli tyytyväinen.

Lämmintä vieraanvaraisuutta

Ilta venäläisessä kodissa on tullullaan (täynnä) vieraanvaraisuutta, ystävyyttä. Sergein ja Elviran koti avasi meille ovensa. Ruokapöytä notkui herkkuja.

Venäläisessä kodissa ateria kestää kauan. Tavallisesti se alkaa alkupaloilla, venäjäksi Zakuska. Se sisältää kylmiä pikkuruokia kuten savustettua lohta, lihahyytelöä, makkaroita, kinkkua, mättiä, kurkkua, salaattia. Zakuskan jälkeen on keiton vuoro. Pöydän päässä istuva saa kunnian täyttää keittolautaset.

Venäläinen ruokapöytä on täynnä herkkuja. Pöydän päässä Sokeiden liiton Luci ja Sergei. Useimpien miesten nimi on Sergei.

Lämmin ruoka on paistettu liha, kala tai lintu. Jälkiruokana on tavallisesti hedelmiä, kakkua ja kahvia.

Venäläisissä pidoissa on aina runsaasti juotavaa. Vodkaa ja viiniä nautitaan vuorotellen. Jokainen ryyppy vaatii myös maljapuheen. Myös me suomalaiset jouduimme pitämään maljapuheita. Ja aterian jälkeen laulettiin. Isäntä ja emäntä lauloivat yhdessä »Paistakoon aurinko kaikille». Se on vanha venäläinen lastenlaulu.

Venäjällä työ on kunniasa

Venäläinen näyttää mielellään, miten tehokkaasti kaikille on järjestetty työtä. Myös kuurosokeille on runsaasti työpaikkoja sokeiden liiton omissa tehtaissa. Työ on yleensä liukuhihnatyötä, eli jokainen tekee yhtä pientä työvaihetta. Työ voi olla esimerkiksi kahden pienen metallinpalan liittämistä yhteen.

— Yksitoikkoista, sen myönsivät myös venäläiset isännät.

Suomalaisryhmä sai käydä kahdessa tehtaassa. Katselimme, miten koottiin televisioiden virtapiirejä, autojen takavaloja tai valmistettiin hakaneuloja. Monet vammaiset tekevät työtä kotona, koska liikkuminen on vaikeaa ja saattajia ei ole.

Pikku Sergei

Sergei Pudorofkin on 9-vuotias. Hänen molemmat vanhempansa ovat kuurosokeita ja työskentelevät Zagorskin tehtaalla. Sergein isä — Vladimir — on Sergei Sirotkinin hyvä ystävä. Kun pikku-Sergei syntyi, hän sai nimensä Sirotkinin sedän mukaan.

— Olen kolmannella luokalla Moskovon kuurojen koulussa. Asun viikot Moskovassa. Mutta viikonloppuisin tulen kotiin, jota minä rakastan. Elämme hyvin. Olen joskus tuhma, niinkuin kaikki pikkupojat. Silloin vanhempani rankaisevat minua, Sergei kertoo.

Venäläiset rakastavat lempinmien antamista. Pikku Sergeikin on Serjoshä, venäläisen tavan mukaan.

Oli mukava tutustua sinuun, pikku Serjoshä. Oli mukava tavata uudelleen kaikki vanhat ystävät. ■

Leena Turunen

Oiva Maksimainen: Kuntopyörällä näin minä poljen . . .

Muutin palvelutaloon tammi-kuussa 1987. Aluksi Tampere oli outo paikka. Mutta uuteen ja ihmeelliseen pitää suhtautua nöyrästi. Silloin alkavat asiat sujumaan.

Palvelutalon työntekijät ja asukkaat kertoivat asuinalueesta ja Hervannan palveluista. Palvelutalolla on mm. mahdollisuus ruokailuun päivittäin. Valitsin kuitenkin kotiruuan; siihen minulla — onnenpojalla — on mahdollisuus.

Huoneistomme oli kaunis ja ihan tyhjä. Olimme sen ensimmäiset asukkaat. Suunnittelin itse koko sisustuksen. Ostimme uudet huonekalut palvelutalon rottinkityöntekijöiltä. Kodin kunnostaminen oli kova urakka, mutta onnistuin huumorin avulla. Neljän kuukauden aherruksen jälkeen koti oli kunnossa.

Uusi harrastuskin löytyi

Sisustus-urakan jälkeen minulle jäi runsaasti vapaa-aikaa. Sattumalta löysin palvelutalon kuntosalista uuden harrastuksen — kuntopyöräilyn. Kokeilin, harjoittelin ja tunnustelin. Pyöräily tuntui mielenkiintoiselta.

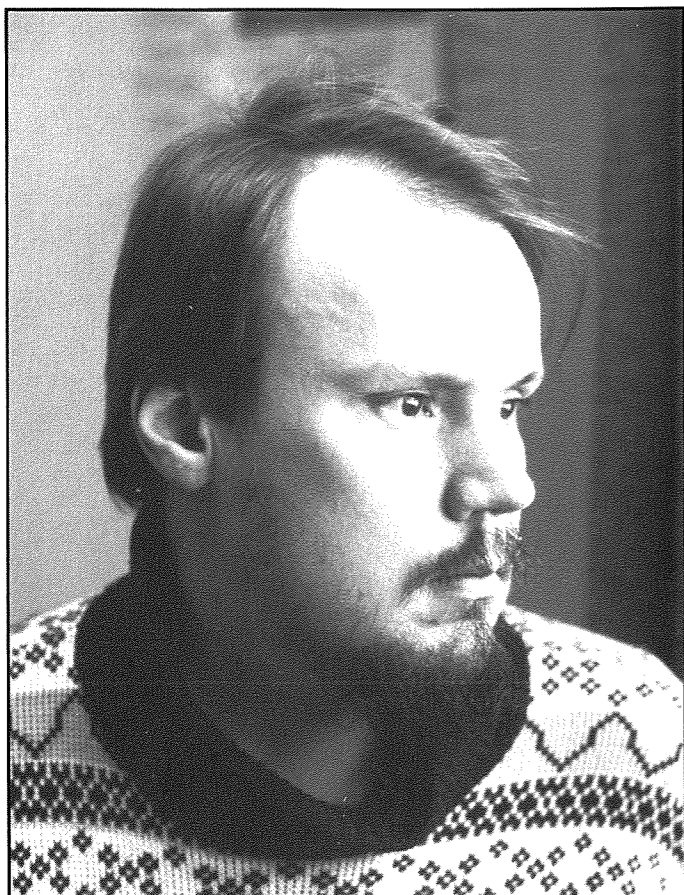
Ensimmäisen kahden kuukauden aikana poljin 150 kilometriä. Hankin oman kuntopyörän, vein sen varastoon ja jatkoin harjoituksia. Tahti kiihtyi ja kunto nousi. Viiden kuukauden päästä pyöräni mittariin oli kertynyt jo 4300 kilometriä. Kerran poljin pyöräni rikki, mutta onneksi vuoden takuu kattoi korjauskulut.

Terveellinen harrastus

Vuosi 1990 oli paras »pyöräilyvuoteni»: mittarissa 42700 kilometriä tunsin itseni huippu-urheilijaksi. Helmikuussa -91 saavutin 50000 km:n rajan. Luke ma napsahti mittariin maanantaina 18. 2. kello 15.15. Laskin, että olin käyttänyt tuohon kilometrimäärään noin 1000 ajotuntia. Keskimäärin olen yhden ajotunnin aikana polkenut 50—60 kilometriä.

Kuntopyöräily on harrastuksistani ykkössijalla, mutta hyvänä kakkosena on ulkoilu. Kolmas lempilajini on shakki, jossa saavutin Suomen mestaruuden tammi-kuussa 1991 — noin sivumennen sanoen. ■

Kari parturiretken jälkeen

Pakkaspäivän parturiretki

Kari Rantatalo asuu kuurosokeiden palvelutalossa Tampereen Hervannassa. Hän on asunut siellä jo noin kaksi vuotta. »Olen viihtynyt hyvin, mitä nyt joskus viikonloppuisin käy aika pitkäksi, kun ei ole mitään puuhaa. Viikolla teen nahkatöitä ja joskus rotinkitöitä. Mukavia harrastuksia ovat uiminen, savityöt ja puutyöt.»

Talvisena päivänä päätimme Karin kanssa käydä parturissa. Teki mieli vähän kohentaa ulkonäköä. Samalla halusimme kokeilla, kuinka mies muuttuu käytyään parturissa. Kyselimme myös hiusten hoitoon liittyvistä asioista.

— Hiuksethan kasvavat noin sentin kuukaudessa. Ilman hoitoa ja huolenpitoa ne ovat pian epämiellyttävän näköiset. Karilla alkoi olla jo aika pitkät hiukset.

Ensin varasimme ajan parturiin. Ajanvaraus on hyvä tehdä, että pääsee parturiin juuri silloin, kun itselle sopii. Kari halusi hiusten pesun, leikkauksen ja parran ja viiksien tasauksen.

Hyvä ravinto — terveet hiukset

Sillä välin, kun Karin hiuksia leikkattiin, kyselin parturilta, miten hiuksia voi itse hoitaa ja millaisia palveluja saa parturista.

— Terveiden ja hyväkuntoisten hiusten lähtökohtana on hyvä ja monipuolinen ravinto. On hyvä syödä valkuaisaineita sisältävää ruokaa, kuten kalaa, juustoa, ja lihaa. Tietysti hedelmät ja vihannekset kuuluvat päivittäiseen ruokapöytään.

Kuinka usein hiuksia pitää pestä?

— Pesun tarve riippuu hiuslaadusta. Jos on kuivat ja karkeat hiukset, niitä pestään muutaman kerran (2—3 kertaa) viikossa. Samalla voi käyttää hoitoainetta.

Rasvoittuvat hiukset täytyy pestä useammin ja hoitoainetta käytetään harvemmin. Jos hiukset ovat kovin rasvoittuvat, pitää muistaa pestä myös päähineet, joita käyttää.

Mitä parturissa käynti maksaa?

Meidän parturi veloitti tukan pestusta ja leikkauksesta 74 markkaa. Tukan, parran ja viiksien leikkaus maksaa 124 markkaa. Joskus voi piristää itseään kiharoilla tai uudella värisävyllä. Pehmennys eli hiusten kihartaminen maksaa 288 markkaa. Hiusten värjäys maksaa 120—190 markkaa.

Parturilta voi myös pyytää päähän hierontaa. Hieronta kestää noin 15 minuuttia ja maksaa 15 markkaa. Tai miten olisi tyylikuvaukset? Siinä tutkitaan, mikä väri ja leikkaus sopivat parhaiten asiakkaalle. Kuvauksesta saa neljä kuvaa, joissa on eri vaihtoehtoja uudeksi kampaukseksi. Hintaa tällä lystillä on 170 markkaa.

No, Kari tyytyi tällä kertaa perinteiseen hiusleikkaukseen. — Mutta ehkä seuraavalla kerralla voisi ottaa vaikka vähän väriä päähän — asiaa täytyy ihan miettiä. ■

Pentti Pietiläinen

Pikku tapahtumia elämäni varrella

— Tullessani kerran uimahallista, menin taksiin kuten tavallisestikin. Istahdin takapenkille ja sanoin osoitteeni kuljettajalle. Silloin kuulin edestä, kuljettajan vierestä, hätäisen naisäänen, joka sanoi, ettei hän sinne halua. Ilmeisesti hän ei halunnut miespuolista päiväkahvi-seuraa. Siirryin toiseen taksiin.

— Pikkupoikana olimme naapurin puutarhassa omenia varastamassa. Emäntä sattui tulemaan paikalle. Serkkuni, joka oli kiiventynyt omenapuuhun, ei ehtinyt pako, vaan yritti piiloutua puuhun. Emäntä huomasi hänet ja kysyi, mitä hän siellä heidän omenapuussa tekee. Serkkuni vastasi tekevänsä luitia.

»Tulkkauttaja»